

F. t. l. vedr. vand- og afløbsledninger.

gasinstallationer og med prøvning og godkendelse af gasmateriel. Til varetagelse af de omhandlede funktioner vil kræves et yderligere personale i denne institution på 1 halvdagsbeskæftiget jurist og 2 kontoruddannede personer svarende til personaleudgifter på ca. 200.000 kr. årligt. Det samlede årlige driftsbudget for administrationen af ordningen forventes at blive på ca. 300.000 kr. I en overgangsperiode på ca. et halvt år efter lovens vedtagelse vil der herudover være behov for 2 kontoruddannede personer, svarende til en udgift på ca. 75.000 kr., hvortil kommer anskaffelse af kontorinventar m. v., ca. 125.000 kr., eller i alt ca. 200.000 kr. Udgifterne ved forslaget gennemførelse skønnes således i alt i finansåret 1. april – 31. december 1978 at ville beløbe sig til ca. 500.000 kr. og i de følgende år ca. 300.000 kr.

Det er hensigten gennem opkrævning af årlige afgifter fra de autoriserede mestre at søge opnået dækning for udgiften ved den løbende administration af ordningen.

I lov nr. 132 af 13. april 1962 er tillige fastsat regler om udførelse af gasinstallationer. Ifølge lovens § 1, stk. 3, falder »gasværkers hovedledninger« udenfor lovens område, hvilket for så vidt angår bygas indebærer, at kun ledningsanlæg (stikledninger) til og med tilslutningen til hovedledninger (forsyningsledninger) er omfattet af bestemmelserne. Når det drejer sig om andre gasarter (flaskegas og naturgas) er bestemmelsen derimod ikke helt entydig, men den har i praksis været fortolket således, at f. eks. forsyningsledninger for flaskegas fra et gastankanlæg til et boligområde falder udenfor lovens bestemmelser.

Som allerede nævnt søges der med lovforslaget skabt hjemmel for fastsættelse af regler for distributionsledninger for naturgas, men der bør samtidig skabes hjemmel til at fastsætte forskrifter for udførelse af alle gasførende tekniske dele i det omfang, det er påkrævet af sikkerhedsmæssige grunde.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Ved afgrænsningen af lovens område er der sket en opdeling i forhold til tidligere, idet der i § 2 fastsættes et område set i relation til autorisationer og i § 15 fastsættes et område for gasreglementet.

Forslaget skelner ikke mellem de forskellige gasformer (eksempelvis bygas, flaskegas, naturgas), idet samtlige regler, der omtales, gælder uanset gasart.

Reglerne gælder generelt, d.v.s. også i relation til biler og campingvogne, hvilket med tiden har fået større praktisk betydning i relation til flaskegas. For gasinstallationer i skibe gælder derimod regler fastsat af handelsministeriet.

Medens bestemmelser om gasinstallationer og gasmateriel findes i gasreglementet, jfr. forslaget kapitel 3, er reglerne for vand- og afløbsinstallationer m. v. fastsat i henhold til bygningslovgivningen.

Til § 2

Ved installationer har man – som i den gældende lov – henholdt sig til den i almindelig sprogbrug fastslåede anvendelse af ordet, hvorefter det omfatter såvel et arbejde som det fremlagte arbejdsresultat. Der er tænkt på et egentligt indgreb, således at almindelig vedligeholdelse af materiel, hvortil der ikke kræves anvendelse af værktøj, ikke betragtes som installation, ligesom apparatfabrikanters indregulering og service, som ikke medfører ændring af det installerede, ikke betragtes som installationsarbejde.

Autorisationskravet omfatter samtlige gasinstallationer til og med tilslutning til hovedledning/forsyningsledning eller direkte tilslutning til individuelt forsyningsanlæg eller for mindre flaskegasanlægs vedkommende til og med tilslutning til flaske. Udtrykket hovedledning er det traditionelle udtryk for egentlige bygasværkers forsyningsledninger, medens ordet forsyningsledning tillige omfatter andre jordledninger indtil stikledningen. Medens de gældende regler kun udtrykkeligt undtager de egentlige gasværkers hovedledninger, er det i lovforslaget klargjort, at også andre gasleverandørers forsyningsledninger er undtaget fra autorisationskravet. Dette gælder således tidligere gasværker, der ikke længere selv producerer bygas, men som modtager gas i deres tanke fra et andet gasværk til levering til forbrugeren, eller som distribuerer flaskegas fra deres tanke. På tilsvarende måde falder f. eks. ledningsnet fra gastanke, der forsyner erhvervs- eller boligområder samt institutionsvirksomheder med flaskegas, uden for autorisationskravet.

Derudover er der sket den realitetsændring, at også gasinstallationer, der er forbundet med forsyningsanlæg for en enkelt forbruger, vil være omfattet af loven. Af 1962-lovens bemærkninger fremgår, at man ikke mente, undtagelserne ville få praktisk betydning. I dag, hvor man opererer med skraldgas (kloakgas, jordgas og gødningsgas), kan det få praktisk betydning, og undtagelsesbestem-